

tabor

številka 7-8, julij-avgust 2011, letnik LVI
revija Zveze tabornikov Slovenije

60
let

ZVEZA TABORNIKOV SLOVENIJE
NACIONALNA SKAVTSKA ORGANIZACIJA

Intervju: Drago Šabec

Spust po Ljubljanici

Državni mnogoboj

Novice

Foto: SINI

Odlična udeležba na območnem mnogoboju

Na območnem mnogoboju Koroško-šaleško-zgornjesavinjskega območja, ki je potekal 21. maja v Šmartnem ob Paki, je bila udeležba ponovno odlična (skoraj 50 ekip). Da je tabornišтво na našem območju zelo priljubljeno, priča tudi podatek, da so območni mnogoboji skoraj bolje obiskani kot državni mnogoboji. Letošnji območni mnogoboj so organizirali taborniki iz Šmartnega ob Paki in svoje delo so opravili z odliko. Kljub velikemu številu udeležencev in taborniško tradicionalnem pomanjkanju sodnikov so tekmovanje uspešno pripeljali do konca. Tudi letos so najboljši prejeli priznanja, lepe ročno izdelane pokale in nagrade sponzorjev. In vse to le za borih 5 evrov na osebo, kar je znatno nižja cena od državnega mnogoboj.

Čestitke organizatorjem, čestitke vsem tekmovalcem in velika zahvala vsem prostovoljcem.

SINI

Dobrodelna akcija

Ravenski taborniki Rode koroških jeklarjev, ravenski skavti Stega Črni panter Koroška 2 in društvo Sožitje Mežiške doline smo 21. maja naredili zelo lepo in veliko dobro delo - otrokom smo uredili pot v vrtec, pot v prihodnost. 26 tabornikov, 14 skavtov in 10 članov društva Sožitje je na prelepo majsko jutro združilo moči in očistilo breg pod naseljem Čevčevje, pokosilo travo, pobarvalo ograjo ter uredilo pot in okolico do vrtca Solzice na Ravnah.

Akcija predstavlja izredno pomemben korak, še posebej za ravenske tabornike in skavte, saj smo podpisali prvi list sodelovanja v naši zgodovini. Akcija je uspela več kot odlično, uro po koncu pa je pričelo še deževati. Zemlja po dežju obrodi in upamo, da bo v prihodnje obrodilo tudi naše sodelovanje.

Hrabri Jesen in Veseli Balonček, RKJ

Zlata puščica 2011

Tudi lokostrelstvo je taborniška disciplina, ki pa je v današnjem času na žalost precej zapostavljena. Lok in obvladovanje veččin lokostrelstva sta bila nekoč za človeka življenjskega pomena. Vsak pravi tabornik bi zato moral poznati osnove lokostrelstva. Pa jih pozna? Pridi in pokaži svoje lokostrelsko znanje na Zlati puščici 2011. Gre za tradicionalno taborniško lokostrelsko tekmovanje, ki bo 8. oktobra 2011 na lokostrelskem strelišču v Dobrovi pri Ljubljani. Tekmovanje je namenjeno vsem, od najmlajših do najstarejših. Medvedki in čebelnice ter gozdovniki in gozdovnice se bodo pomerili v klasični lokostrelski disciplini. Gre za disciplino, kjer se strelja z lokom v tarčo na ravnem strelišču iz štirih različnih razdalj. Vsi starejši pa se bodo pomerili v taborniško-lovski disciplini. V tej disciplini se strelja na tarče z različnih razdalj, ki so razporejene po razgibanem gozdnem terenu. Tekmuje se posamično po prej navedenih starostnih kategorijah. Tekmovanje je amaterskega značaja in je namenjeno povprečnemu taborniku z osnovnim znanjem lokostrelstva. Propozicije, prijavnica in ostale informacije bodo objavljene na naši spletni strani <http://rtt.rutka.net>.

Vabijo te taborniki Rodu Tršati tur.

Taborniki skuhal najboljši vojaški golaž

V soboto, 21. maja, je Slovenska vojska ob svojem prazniku po vojašnicah organizirala dan odprtih vrat. Eden takšnih je bil tudi v Celju. Rod Jezerski zmaj Velenje z 20. motoriziranim bataljonom Slovenske vojske iz Celja uspešno sodeluje več kot deset let. Junija bo Slovenska vojska že deveto leto zlati partner pri mednarodnem športnem projektu Slovanska avantura 2011 (adventurerace.si), ki jo organizirajo velenjski taborniki. V okviru sobotnega dogajanja v celjski vojašnici je potekalo tudi tekmovanje v kuhanju vojaškega golaža.

Med dvanajstimi kuharskimi ekipami je po strokovni oceni komisije (Štorman, Zorec, Pančur) zmagala taborniška ekipa iz Rodu Jezerskega zmaja Velenje.

Sandi Glinšek

Septembrski Tabor

Septembrska številka Tabora izide 9. septembra. Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu revija.tabor@gmail.com. Rok oddaje člankov je 20. avgust.

Uredništvo

Izobraževanja v okviru ZTS igrajo pomembno vlogo

Oče skavta Petra je po prvem pismu s taborjenja dejal: "Dobro je! Fant dela in ne ve, da dela; uči se in ne ve, da se uči ..."

Knjiga Skavt Peter bo v založbi Zveze tabornikov Slovenije, nacionalne skavtske organizacije, kmalu ugledala prostore vseh večjih slovenskih knjižnic in knjigarn. Preko razpisa smo knjigo namreč uspeli umestiti v projekt 'Knjige za vsakogar' ob zaključku projekta 'Ljubljana, svetovna prestolnica knjige 2010'.

Kljub temu da se je za večino slovenske in tudi taborniške mladine učenje v šolskih klopih zaključilo, se s počitnicami začena nov cikel učenja. Na taborjenjih, skozi taborniški program, poteka izkustveno učenje veliko bolj intenzivno, kot pa na ulici pred blokom. Tega se starši, kot iskanci poletnega varstva za svoje otroke, pogosto premalo zavedajo. Nezavedanje učne komponente izkustvenega učenja je tudi eden od problemov naše družbe. Če prebiramo članke o poletnih programih za otroke, so večinoma usmerjeni le potrošniško. Koliko bo posamezen program stal, je veliko bolj izpostavljeno, kot kaj bo otrok od aktivnosti odnesel. Še sreča, da nam tudi zaradi naše cenovne dostopnosti namenijo vsaj kakšno vrstico.

Vzporedno pa v organizaciji ZTS in njenih območnih organizacij v poletnem času teče cel sistem neformalnih izobraževanj za tiste, ki so za taborniško organizacijo in predvsem zase pripravljeni storiti nekaj več. Poleg večšin oziroma elementov taborniškega programa (življenje v naravi, orientacija in topografija) bomo poleti izvajali tudi usposabljanja za nove vodnike in taborniške vodje.

Posamezniki, ki se bodo udeležili tečajev, so edini in najmočnejši steber delovanja organizacije. Z leti opazamo, da se manjša število posameznikov, ki so v življenju pripravljeni voditi tudi druge. Pomanjkanje verjetno opazite že v rodovih, še bolj pa je opazno pomanjkanje prevzemanja odgovornosti na nacionalni ravni organizacije.

Tu moramo pogledati tudi širše, v problem slovenske družbe, in izpostaviti odgovorno vlogo naše organizacije. Na tečajih ZTS ne usposabljammo namreč samo vodij enot ali pa vodij območij oziroma novih načelnikov in načelnic ZTS, usposabljammo tudi kar nekaj bodočih vodij celotne skupnosti, v kateri živimo.

No, pa odgovorno na taborjenja! Veliko učnih priložnosti in čim lepše taborniško poletje vam želim!

Andrej Lozar, načelnik ZTS

12 Svet živali

14 Mnogoboj

17 Intervju: Drago Šabec

25 Poklici: Borut Žužek

26 Spust po Ljubljani

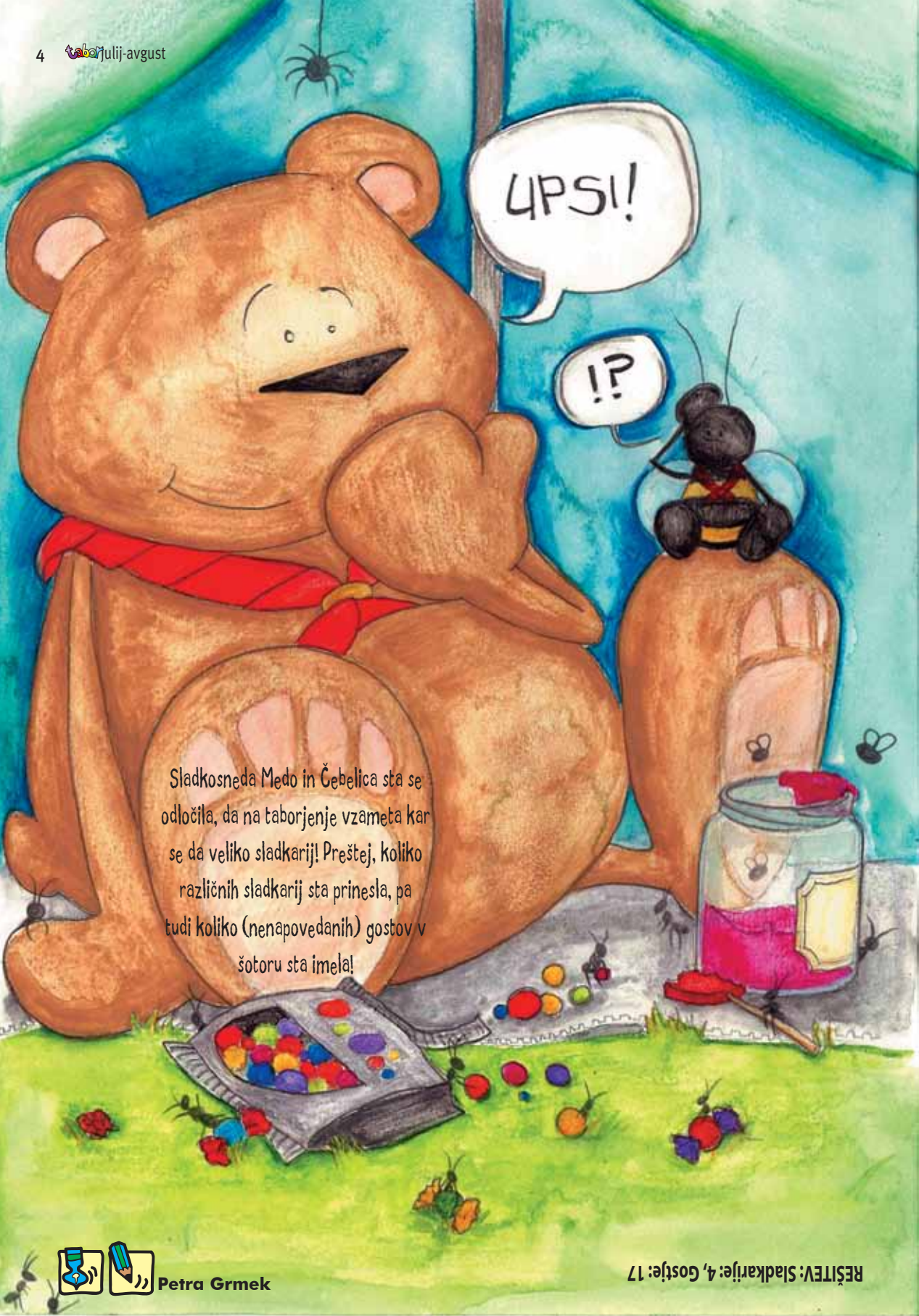
34 Kolumni

37 Koledar

MČ-ki na mnogoboju.
Foto: Blizi

Sladkosneda Medo in Čebelica sta se odločila, da na taborjenje vzameta kar se da veliko sladkarij! Preštej, koliko različnih sladkarij sta prinesla, pa tudi koliko (nenapovedanih) gostov v šotoru sta imela!

Prva pomoč: krvavitev iz nosa

Nina Cerkvenik

Urša Može

Krvavenje iz nosa se pojavlja pri mnogih ljudeh. Vzrok je pok drobnih žilic v nosu, to pa se zgodi ob padcih in udarcih na nos, ob razdraženosti notranjosti nosa (prehladi, alergije, suh ali mrzel zrak), ob spremembi zračnega pritiska (hoja v hribe, potapljanje), napenjanju, stresu, tujkih v nosu, lahko pa tudi že ob preprostem pihanju skozi nos.

Kaj lahko naredimo sami?

Krvavitev iz nosa je običajno pojav, ki ga lahko sami hitro ustavimo, zato je panika odveč.

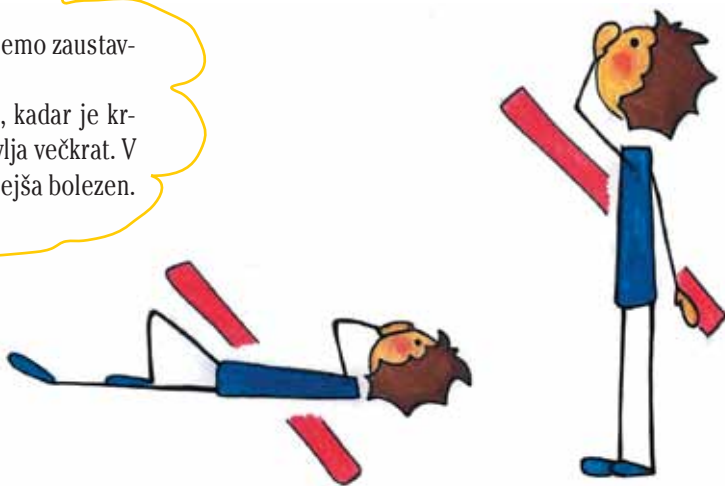
1. Oseba, ki krvavi iz nosa, mora sedeti in glavo nagniti naprej. Ležanje ni priporočljivo, saj v tem primeru kri teče v žrelo, od tam pa v želodec in lahko povzroči bruhanje. Isto se zgodi, če glavo nagnemo nazaj.
2. Bolnik mora dihati skozi usta, nosnici pa naj zatisne s palcem in kazalcem ene roke. Nosnici je treba držati od 10 do 20 minut.
3. Na tilnik bolnika lahko položimo mrzel obkladek.
4. Ko se krvavitev ustavi, naj bolnik nekaj časa počiva, predvsem pa naj se ne usekuje, saj lahko s tem ponovno sproži krvavitev.

Če krvavitve v pol ure ne uspemo zaustaviti sami, moramo k zdravniku.

Obisk zdravnika pa je nujen, kadar je krvavitev iz nosa velika in se pojavlja večkrat. V tem primeru je lahko vzrok resnejša bolezen.

Ležanje ni priporočljivo, saj v tem primeru kri teče v žrelo, od tam pa v želodec in lahko povzroči bruhanje. Isto se zgodi, če glavo nagnemo nazaj.

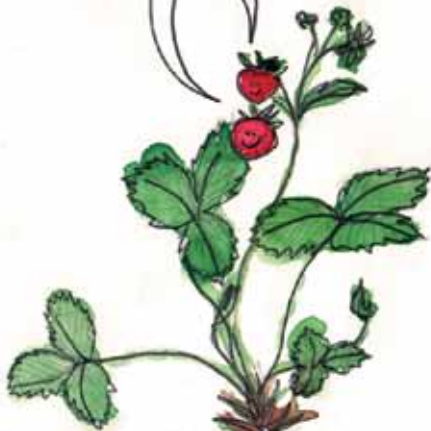

Spoznaj rastlin'ce!

Hej hej! Moje ime je

jagodnjak

in zdi se mi, da me že kar poznate – če ne drugače, po mojih sladkih rdečih gozdnih jagodah. Niso pa okusne le moje jagode, temveč tudi moji listi, iz katerih si lahko skuhaš čaj.

Oj! Imenujem se

rman.

Čaj iz mojih posušenih cvetov pomaga pri trebušnih motnjah, moje listke pa lahko sesekljaš in dodaš k različnim namazom. Njam njam!

Lep pozdrav

trpe

in rad priskočim
nerodnim, saj mi
pri ranah in vnetjih
liste lahko pripraviš
juhi, iz njih pa lahko
čaj ali sirup.

Na taborjenju in bivaku se ne srečamo le s svojimi taborniškimi prijatelji, pač pa imamo priložnost поблиže spoznati še mnogo dreves in ostalih rastlin. Marsikatere od njih so uporabne, zato si le preberi, kaj nam imajo povedati in kako nam lahko pomagajo!

Ime mi je
otec
čim na pomoč
moji listi pomagajo
njih. Moje mlade
aviš tudi v solati,
lahko narediš tudi
proti kašlju.

Ojla! Sem

regrat

in sem super uporabna rastlina.
Iz cvetov in listov lahko skuhaš
čaj, mlade listke lahko pripraviš
v solati, moja skuhana korenina
pa nadomesti krompir.

Živijo! Sem

materina dušica.

Imam drobne vijolične cvetke
in lepo dišim. Moje listke lahko
uporabiš kot začimbo, dobra
pa sem tudi v čaju ali sirupu, ki
pomaga proti kašlju.

5. junij je svetovni dan
okolja.

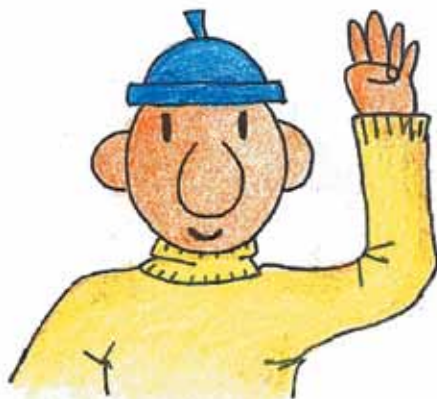
Vesna Boštjančič

Eden izmed pomembnih
dejavnikov okolja je tudi
ZRAK, ki je za življenje na
Zemlji nujno potreben.

4 zanimivosti o zraku:

1. Zrak je povsod okoli nas, vendar ga ne moremo videti, ker je brez barve. Poleg tega nima niti okusa niti vonja.
2. Zrak je mešanica prozornih plinov, ki sestavljajo ozračje. Približno štiri petine je dušika, ena petina kisika, zraven pa je še nekaj drugih plinov.
3. Kisik je za življenje na Zemlji nujno potreben, saj ga živa bitja potrebujemo za dihanje. Kisik sodeluje tudi pri razkroju odmrlih organizmov.
4. Kisik, ki ga porabimo, nadomestijo rastline. Vsak list na drevesu ali cvetlici srka vase ogljikov dioksid in sprošča kisik. Rastline so naša največja tovarna kisika in zato jih moramo ohranjanjati.

Na sličici obkroži z rdečo barvo bitja ali
stvari, ki kisik porabljajo, z modro barvo pa
bitja ali stvari, ki kisik proizvajajo.

Jožef Pernarčič

Marjan Paternoster

in Jožef Pernarčič

Svet lutk

Ročne lutke živali

1.

Tudi krojček za obliko glave prerišemo na dekorativno klobučevino in ga izrežemo.

2.

Ušesa izrežemo, obšijemo in obrnemo na pravo stran.

3.

Pravilno obrnjena ušesa pripravimo z buciko na notranjo stran glave, in ko sešijemo posamezne dele, krojček obrnemo. Tako ima žival ušesa ob strani.

4.

Če želimo, da ušesa gledajo naprej (mačka, medved, zajec), glavo najprej zašijemo, naredimo rez preko glave, vstavimo ušesa, zašijemo in lutko obrnemo.

5.

V obrnjeno glavo lutke vstavimo polnilo.

6.

Pripravljen nosilec vstavimo v glavo tako, da gleda en centimeter iz glave. Spodnji del namažemo z lepilom in ga spojimo z vratom lutke.

7.

Nalepimo oči, smrček in brke. Glava mačke je tako končana.

Vir: knjiga Čudoviti svet lutk (Kako preprosto narediti lutko?), avtor Jožef Pernarčič, Pernarčič & Pernarčič, 2008, Ljubljana

Slika iz naravnega materiala

V naravi najdemo ogromno materiala, s katerim lahko ustvarimo zelo lepe slike. S sliko lahko okrasimo svojo sobo ali sobo prijatelja.

In tako bo nastala naša umetnina: Potrebujemo trši karton ali pluto za podlago slike. Nanjo bomo prilepili naravni material. Velikost slike je poljubna, so pa zelo lepe malo manjše slike, velikosti 10 krat 5 cm, ali pa tudi večje, v velikosti listov A4 formata. V naravi poiščemo palčke, plodove (žir, želod), lubje, listje, cvetlice. Nato na papir skiciramo sliko, ki jo želimo ustvariti. Sveže cvetlice ne moremo uporabiti takoj, ampak jo moramo najprej stisniti. Vstavimo jo med časopisni papir in nanjo položimo težje knjige. Počakamo dan ali dva in jo šele nato uporabimo. Cvetlica bo tako dolgo obstojna.

Ko imamo pripravljen naravni material, lahko na navaden bel papir sliko najprej skiciramo ali pa preprosto polagamo naravni material na papir in ustvarimo umetnino. Šele, ko smo prepričani, da nam je slika všeč, jo z mekol lepilom zalpimo na karton ali pluto in počakamo še uro, da se slika dobro posuši.

Na hrbtno stran prilepimo vrvico, da bomo sliko lahko obesili. Vzamemo manjši košček kartona, pod katerega položimo vrvico, ki jo z mekolom prilepimo na hrbtno stran slike, na vrvico pa damo kartonček, da bo vrvica ostala na sliki. Vrvico lahko pritrdimo tudi tako, da na sliki naredimo dve luknjici in skozi njiju potegnemo vrvico ter jo zavežemo. Vendar je prvi način boljši in bolj obstojen.

Želim vam obilo zabave pri ustvarjanju.

Sive celice

Sudoku

8	5		6	7			3	1
9					2			7
		7		9				4
	4	3			1			
		9	7		5	8		
1			3			4	7	
3				6		7		
5			2					6
4	2			1	7		9	8

Premetanka »Proizvajalci sodobne tehnologije«

Vstavi besede: Adobe, Microsoft, Cisco, HTC, Nokia, Apple, Lenovo, Hewlett Packard (HEWLETT)

H	E	W	L	E	T	T	P	K	M	S	O
S	L	O	V	E	N	I	J	A	I	F	G
J	A	D	O	B	E	Č	L	L	C	R	Z
P	O	I	U	Z	T	R	E	F	R	N	M
D	A	C	I	S	C	O	N	Ž	O	Č	Š
C	F	V	G	B	H	N	O	H	S	O	K
E	R	T	Z	U	I	O	V	G	O	G	A
N	O	K	I	A	S	A	O	V	F	C	R
H	U	J	K	O	K	P	A	S	T	D	F
V	Z	U	E	Š	L	P	L	T	R	A	H
B	H	J	D	Č	R	L	K	O	S	D	T
H	N	K	C	Ž	Č	E	F	H	L	R	C

Povežite vprašanja na levi strani s pravilnimi odgovori na drugi strani.

1. Znan ameriški proizvajalec prenosnikov in tiskalnikov.	A. Adobe
2. Nadaljuje uspešno serijo prenosnikov, ki so sprva nastajali pod okriljem IBM.	B. Microsoft
3. V podjetju je Steve Jobs bog.	C. Cisco
4. Velika večina uporablja njihove operacijske sisteme.	Č. HTC
5. Iz njegovih rok prihaja med drugim Illustrator.	D. Nokia
6. Njihovi aduti so mrežni usmerjevalniki.	E. Apple
7. Nekdaj kraljica na mobilnem trgu.	F. Lenovo
8. Ima svoj vmesnik Sense.	G. Hewlett Packard

Rešitve kviza iz
prejšnje številke so:
1 - a, 2 - c, 3 - a,
4 - c, 5 - a.

Rešitev premetanke: 1 - Hewlett Packard, 2 - Lenovo, 3 - Apple, 4 - Microsoft, 5 - Adobe, 6 - Cisco,
7 - Nokia, 8 - HTC.

Luka Rems

Svet živali

Navadni pav (*Pavo cristatus*)

Razširjen je v Indiji in Šrilanki, v ujetništvu pa po vsem svetu. Po naselitvi prosto živi tudi v predelih Avstralije in Nove Zelandije. Spada v red kur.

Način življenja

Navadni pavi živijo v majhnih skupinah, v gričevnatih gozdnih področjih. Pav preživi dan na tleh. Senco mu daje neprepustna goščava. V somraku si poišče drevo, na katerem prebije noč. Pri letu na spalni prostor pozno popoldne se lahko sliši njegov doneč opozorilni klic.

Navadni pav je družaben, pri domačinih priljubljen ptič, zato ga velikokrat najdemo v bližini človeških naselij. Prekrasno perje mu predstavlja tudi odlično krinko v svetli in senčni pragozdni goščavi. Navadni pav ima določen in reden dnevni potek. Vedno počiva na istem drevesu, tudi hrano si večinoma išče na istih mestih.

Razmnoževanje

Pri navadnem pavu je dvorjenje še posebej zanimivo. Z odprtimi repnimi peresi "vozi kočijo" - postavi se pred skupino pavic in se razkazuje, da bi pridobil njihovo naklonjenost. Pavice se naredijo ravnodušne, na koncu pa ena le počepne pred pava. Ta razpre peresa in se povzpne nanjo. Pavica leže jajca v kotanjo v tleh, po 28-ih dneh se izvalijo mladiči, ki takoj začnejo klijavati mamo v kljun. Pavica jih ne hrani direktno, ampak poišče majhne zalogaje hrane, ki jih odloži pred mladiče, da ti sami klijavajo. Samica je zelo zaščitniška do svojih mladičev. Po enem mesecu zraste mladiču prva mala pernata krona. Mladiči se osamosvojijo pri osmih mesecih, spolno pa dozorejo med 3. in 4. letom.

Hrana in način prehranjevanja

Vsako jutro odleti pav s svojega spalnega prostora do vodnega izvira, nato pa do stalnih mest prehranjevanja. Pavi niso ravno izbirčni, najraje pa imajo žito, sadje, žuželke in kuščarje. So vsejedi. Od časa do časa uplenijo tudi kakšno kačo. Ko pade mrak, se pavi odpravijo piti, nato pa odletijo na drevo, kjer prespijo noč.

Navadni pav in človek

Navadni pav se hitro udomači. V Indiji je pav sveti ptič, zato ni nenavadno, da se sprehajajo po vasi in tam celo gnezdiijo. Nekoč je bila pavja pečenka posladek, saj so njegovo perje uporabljali za okras. Njegovo prekrasno perje in njegova sposobnost prilagajanja so pripeljali do tega, da je pav povsod po svetu obravnavan kot okrasni ptič.

Osebni podatki

Dolžina: samec 90-130 cm, samica 85-100 cm

Teža: samec 4-6 kg, samica 2,7-4 kg

Spolna zrelost: med 3. in 4. letom

Čas valjenja: med aprilom in septembrom, približno 28 dni

Število jajc: eno leglo letno, 4-6 jajc

Obnašanje: družabne živali

Hrana: žita, sadje, žuželke, kuščarji, kače

Ali veš, da ...

- ... so Indijanci verjeli, da kričeči pav naznanja dež?
- ... je vzrok, da se pav pri dvorjenju pred pavicami nenehno giblje, v tem, da mora skrbeti za ravnotežje, če piha veter v njegovo repno perjanico?
- ... se tudi po Ljubljanskem živalskem vrtu navadni pavi prosto sprehajajo po stezicah?

Tadeja Rome

Domen Šverko

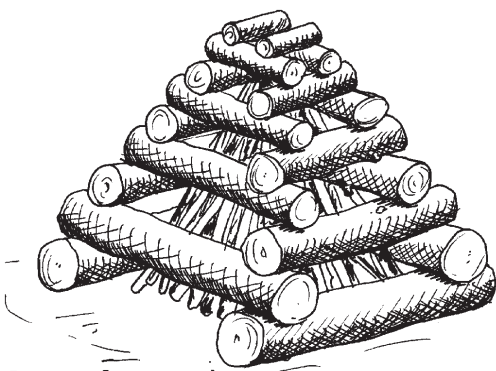
Taborniška (ne)znanja

Ognjišča

Ognjišče zgradimo iz kamenja, skal ali ga izkopljemo v zemljo. Postavimo ga na terenu, ki je za to najbolj primeren. Naredimo ga glede na to, kaj bomo nad njim pripravljali. Lonec lahko s pomočjo debelejših svežih palic in rogovil nad ogenj obesimo na različne načine.

Če lonca ne obesimo na rogovilo, je bolje, da ga postavimo v žerjavico in ne nad plamen, saj tako lonec ni povsem črn, temperatura pa je višja. Veliko žerjavice v kratkem času dobimo tako, da kurjavo nalagamo na ogenj po načinu zlaganja skladovnice. Po končani uporabi ne smemo pozabiti pogasiti ognja in pospraviti okolice, kakršna je bila pred našim prihodom.

Ognjev je kar nekaj vrst. Marsikateri izhaja iz osnovne piramide. V tla zabijemo svežo debelejšo vejo (ali rogovilo), okoli nje zložimo netivo in dračje ter postopoma debelejša drva.

Pagoda

Pagodo se postavlja ob svečanih trenutkih (krsti, podelitev rutk, priznanj). Izdelava takega ognja vzame več časa. Sušice naj ne bodo sveže. Okoli piramide zložimo štiri stranice pagode. Ožji je ogenj, tanjše so sušice. Vrh lahko zapolnimo z brinovimi vejicami, ki prijetno prasketajo. Ogenj ima veliko svetilno moč.

Zvezdni ogenj

Debelejša polena segajo v ogenj le z enim koncem. Ko dogorevajo, jih potiskamo proti sredini. Ogenj tako gori počasi, a dlje. Ta vrsta ognja je vsestranska, saj na njem lahko dolgo pečemo, dolgo svetli in nas greje.

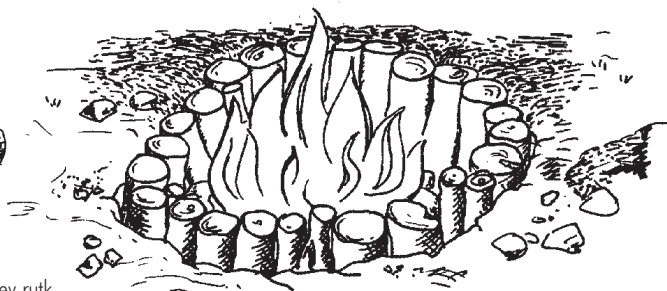
Strešni ogenj

Je podolgovate oblike, poljubne dolžine. Na dve osnovnici (rogovili) namestimo slemensko palico, ki je opora sloju drv. V

njem je netivo in dračje razpotegnjeno od ene osnovnice do druge. Prižgemo ga hkrati na več mestih. Ogenj daje močno svetlobo in toploto, na njem lahko pripravljamo obrok v več menažkah ali kotličkih.

Stražni ogenj

V ozadju ima debelejša drva, ki so zložena na sveži nagnjeni konstrukciji. Ko prvo poleno dogori, se vsa naložena polena premaknejo bližje k ognju (pomembno je, da se prikotajo). Tak ogenj gori precej časa, brez nalaganja kurjave. Namen ognja je različen: preganja mrčes in ostale živali, lahko pa nam ponoči služi tudi kot ogrevalni ogenj.

Polinezijski ogenj

Postavimo ga v vetrovnem vremenu, ko je večja nevarnost, da bi prišlo do požara. V teren izkopljemo luknjo in jo obložimo s sušicami, dno pa s kamenjem.

Lovski ogenj

Piramido ogradimo z dvema debelejšima sušicama, ki služita za podlago posodi in ohranjata žerjavico na majhni površini.

Državni mnogoboj 2011- Nazaj v bohinjski raj!

Polona Rožman

“Eden lepših mnogobojev,” je izjavil glavni sodnik Emil Mumel in strinjam se z njim. Le nekaj kilometrov nas je ločilo od zibelke taborniškega izobraževanja, Gozdne šole. Taborni prostori v Laškem rovtu (prostor Zveze tabornikov Slovenije, mariborski in zmajevski tabor) večinoma gostijo tuje taborniške skupine, tretji vikend v juniju pa smo ga napolnili taborniki iz vse Slovenije. Nekaj manj kot štiristo nas je prišlo na 57. državni Mnogoboj ZTS.

Letos smo se odločili, da mnogoboj organiziramo v Bohinju, v soorganizaciji s prostovoljci ZTS in ostalimi, ki so bili pripravljeni preživeti nekaj časa v naši družbi. Tako smo želeli obeležiti tudi evropsko leto prostovoljstva. Daleč stran od civilizacije se nas je v petek popoldne zbrala polovica udeležencev in prostovoljcev, katerim se je v sobotnem otvoritvenem zboru pridružila še preostala množica tekmovalcev, sodnikov in podpornega osebja. Po dvigu zastave in uvodnem nagovoru vodje tekmovanja, Iva Štajdoharja, ter po navodilih glavnega sodnika Emila Mumla se je 55 ekip iz 23 rodov pomerilo v vseh starostnih kategorijah. Od tega je bila polovica ekip starostne kategorije MČ, 20 ekip smo našli v GG kategoriji, ostalo pa so zapolnili PP-ji, RR-ji in grče. Zelo opazen je bil upad ženskih ekip, zlasti v starostnih kategorijah PP in RR. Podobno sliko opažamo tudi na tudi na ROT-u (udeležba ženskih ekip je za polovico manjša od moških ekip).

Za prenizko udeležbo mladih, ki v rodovih po večini prevzemajo vodniške in vodstvene funkcije, ne smemo iskati vzrokov v domnevno previsoki štartnimi oziroma v nezanimivih panogah. Prej se je treba vprašati, ali PP-ji po rodovih sploh izvajajo program ali so samo vodniki in mentorji.

Poglavje zase so ekipe RR in grč. Pomanjkanje udeležbe v teh kategorijah že na področnih tekmovanjih priča, da je tekmovanje za njih mogoče nezanimivo in kar kliče po spremembi in novostih.

Sprašujem se tudi, kaj se je zgodilo z množico sodnikov, ki jih letno izobrazimo. So to res le vodniki, ki se sodniškega seminarja udeležijo zato, da svoje člane bolj kvalitetno in učinkovito pripravijo na tekmovanje? Slišati je bilo, da bi morala ZTS zagotoviti sodnike, in vsakič postavim nazaj vprašanje: “Kdo pa je ZTS, če ne mi vsi?” Zato se ob tej priložnosti zahvaljujem tudi spremljevalcem in vodnikom, ki so bili pripravljeni pomagati pri izvedbi določenih panog.

Pridni in najbolj hitri tekmovalci so se popoldne lahko odpravili še na manjši sprehod do jezera ali pa so popoldne preživeli ob brcanju žoge in izdelavi mlinčkov v bližnjem potočku. Veliko zanimanje je požela tudi predstavitev prenovljenih veščin.

Sobotni večer smo pričeli z Veliko igro za GG-je in PP-je, ki so jo pripravili “programci” RKJ Sežana, ter z risanko za najmlajše. Večerni ogenj so dočakali le najbolj vztrajni, saj je večina kar popadala v svoje šotore.

Foto: Polona Rožman

Avtor našitka, Domen Uršič - Medo, pravi:

Krožci ponazarjajo oči, obenem pa so simbolično v barvah starostnih vej. Murni napredujejo do MČ-jev in GG-jev. PP-ji, RR-ji in grče pa skrbijo za ostale stvari, povezane z delovanjem rodu, in se na nek način dopolnjujejo. Krog kot simbol cikličnega obnavljanja narave, hkrati pa linearnega napredka, saj je vsak krog (znanje) za starostno vejo večji od prejšnjega. Obstajajo pa lahko le skupaj, v sobivanju.

Zadruga ZTS je letos za vse najboljše ekipe priskrbela zanimive in predvsem uporabne nagrade, ki sta jih podelila starešina in načelnik ZTS, Mitja Lamut in Andrej Lozar. Mreža MGS pa je prispevala vrečke za nekaj najboljših ekip ter majčke za prostovoljce in za nagrajene tekmovalce.

Povejmo še eno o vremenu. Vreme je bilo, predvsem v soboto. Zato pa nam je v nedeljo zjutraj malce zagodlo in nismo uspeli izpeljati tekmovanja »Ali je kaj trden most?«. Zagotovo pa ga v poletnih mesecih izvedemo na nekaterih taborih (zainteresirani kontaktirajte tadej.pugelj@gmail.com) ali na vodniških tečajih.

Rada bi se zahvalila vsem prostovoljcem, ki ste bili pripravljeni nameniti uro, dve, celo dan, dva oziroma tudi teden in več za pripravo in izvedbo celotnega dogodka. Upam, da se še pred iztekom leta spet zberemo, dodobra ovrednotimo in zapišemo vse predloge za prenovalo tekmovanja. Naslednje leto pa se zopet vidimo v ... A se kdo javi?

Polona Rožman

Foto: Polona Rožman

Foto: Polona Rožman

Foto: Polona Rožman

Uvrstitve na letošnjem državnem mnogoboju:

MČ I.

RZT Zreče Divje svinje - Zlati znak
RMR Mirna in RPEJ Zagorje - Zlati znak

MČ II.

Zelo uspešni so bili:
RTV Topolščica - Delfinčki
RPG Šoštanj - Pikapolonice
RBS Šempeter - Je
RJZ Velenje - Krtki
RMR Mirna - Delfini
RSR Ili. Bistrica - Zmajčki
RJZ Velenje - Mravljinčki
Uspešni so bili:
RKJ Sežana - Žabice

MČ III.

Zelo uspešni so bili:
RBS Šempeter - Kisilce
RJZ Velenje - Zajčki
RSM Piran - Ogenjčki
RT Topolščica - Črvivi lešniki
RSR Ili. Bistrica - Nevemo
RMR Mirna - Veverice

MČ IV.

Zelo uspešni so bili:
RBB Šempeter - Obizjano
RPG Šoštanj - Žabice
RDG Celje - Zmajčki
RKJ Sežana - Leteči zmanjčki
RPEJ Zagorje - Mušice1
RPEJ Zagorje - Mušice 2
RAJ Cerčno - Šiš kebabi
RSR Ili. Bistrica - Papagajčki
RDG Celje - Banana split
Uspešni so bili:
RDG Celje - Smrdljivi zokni

Maljše gozdovnice

1. RZR Zreče - CvečekiM
2. RSM Nova Gorica - XXLegende

Maljši gozdovniki

1. RZR Zreče - CvečekiM
2. RGT Novo mesto - Leteči pingvini
3. RSR Ilirska Bistrica - Paraplegiki

Starejše gozdovnice

1. RKJ Spodnja Idrija - Veliki debeli medvedi
2. RJZ Velenje - Zgaze
3. RPG Šoštanj - Pupe1

Starejši gozdovniki

1. RT Topolšica - Topolška banda
2. RZZ Žiri - Divji orli
3. RP Tolmin - R.I.P.

Popotnice

1. RJZ Velenje - Štorklje

Popotniki

1. RSM Piran - Martinčki
2. RAJ Cerčno - Škpijoni
3. RMR Mirna - Lenivci

Raziskovalci

1. RDGO Celje - Celjani
2. RSR Ilirska Bistrica - Mrkvice

Grče

1. RSR Ilirska Bistrica - Stari mački

Podrobni rezultati so objavljeni na
Rutka.net

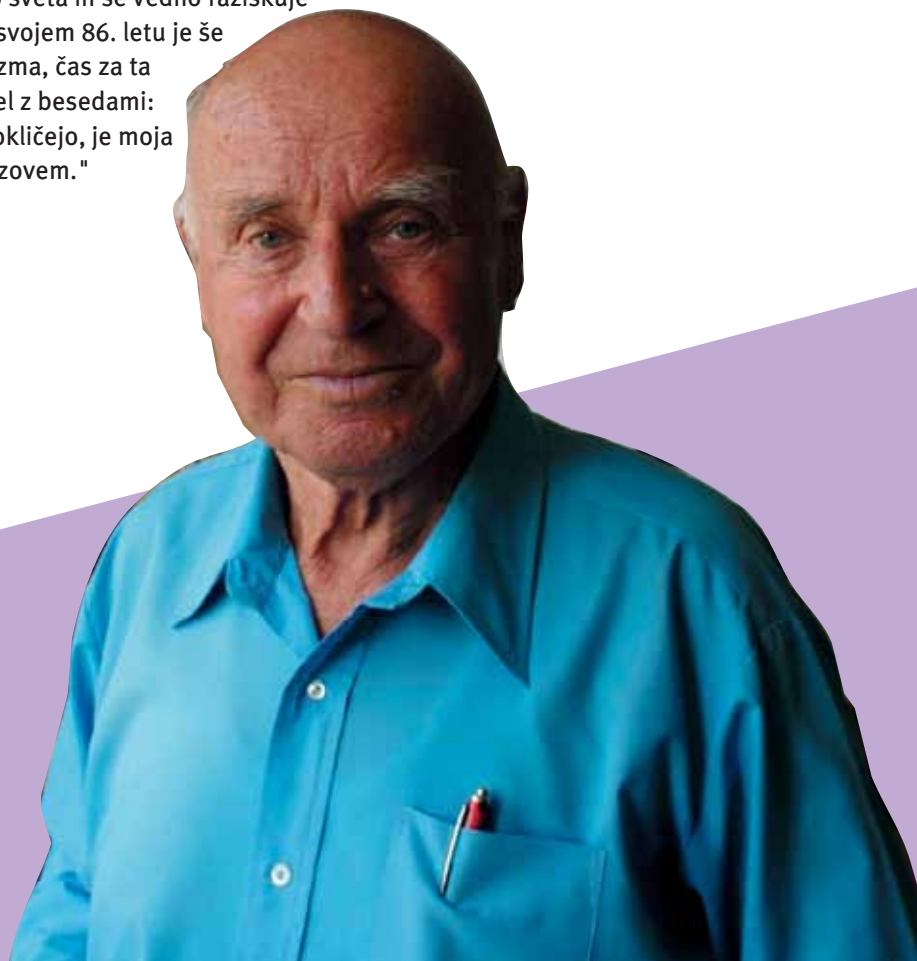

Drago Šabec

Ko je dolžnost, da se odzoveš

Na skupščini Rodu hudi potok je Tone De-Costa - Sine izpostavil Šmarčana, ki je nanj in na mnogo drugih tabornikov v Šaleški dolini s svojim zgledom močno vplival. Gre za enega izmed ustanoviteljev Zveze tabornikov Slovenije pred šestdesetimi leti. Drago Šabec - Sivi orel je popotnik, mladostnik po srcu in partizan, ki mu je narava še vedno sveta in še vedno raziskuje svet okoli sebe. V svojem 86. letu je še vedno poln optimizma, čas za ta intervju pa si je vzel z besedami: "Ko te taborniki pokličejo, je moja dolžnost, da se odzovem."

Dragotova taborniška knjižica iz leta 1951. Foto: Boštjan Ketiš

Kdaj ste spoznali taborništvo oziroma skvrtizem?

Leta 1935 so v Slatinah (o.a. naselje v Šmartnem ob Paki) taborili hrvaški skvrti. Mi, šolarčki, pa smo si seveda šli ta tabor ogledati. Tako sem prvič spoznal skvarte in skvrtizem, kar je bilo zame zelo veliko doživetje. Prišel sem v popolnoma drugo okolje. Ker so taboreči potrebovali domačina, da jim je pomagal nabavljati hrano, so mi razkazali njihov način življenja, taborni ogenj in življenje v šotoru. In to me je prevzelo.

Prek profesor Grašerja ste spoznava-li skvrtizem. Kaj je na vas naredilo največji vtis?

On me je še dodatno navdušil. Peljal me je na izlet na Donačko goro. S seboj smo morali imeti tudi posodo za vodo, ki smo si jo na zadnji kmetiji napolnili, ker višje na gori vode ni bilo. Tam pa so nam postregli s specialiteto, in sicer s trdno polento, ki so jo razrezali z vrvice. **Bili ste eden od ustanoviteljev današnje Zveze tabornikov Slovenje (ZTS). Kdo in zakaj vas je povabil k ustanovitvi? Zakaj menite, da je prišlo do te pobude?**

Bil sem član Republiškega zavoda za napredek šolstva. S taborništvom smo začeli leta 1951, ko sem od profesor Lovšeta dobil poziv iz Ljubljane.

Udeležil sem se seminarja za bivše skvarte in gozdovnike v Bohinju. Postavili smo si tabor za hotelom Bellevue. Na seminarju smo veliko razpravljali o gozdovništvu in skvrtizmu. Pokazala se je potreba, da bi obe organizaciji združili v eno, torej v taborniško zvezo. Tam so nastali tudi taborniški zakoni, ki pa so mešanica idej gozdovništva in skvrtizma, nekaj pa jih je dodala tudi oblast. Zakoni so bili zapisani tako, da jih je lahko vsak izpolnjeval. Jaz pa sem takrat tudi prvič dobil knjigo Badena Powella »Scouting for boys«. Ta knjiga me je popolnoma prevzela, in ker sem jo dobro preštudiral in ne le prebral, se mi je zahotelo, da bi to poskusili tudi v Šmartnem.

19. aprila 1951 ste ustanovili enega od prvih šestih odredov (Kajuhov odred) v takratni Socialistični republiki Sloveniji. Od kod ime? Kaj je pomenilo ime Kajuh? Se je navezovalo na partizanskega pesnika Karla Destovnika - Kajuha ali na kaj drugega?

Ker je bila fantom vseč ideja skvrtstva, kamor so vključena tako dekleta kot fantje, smo leta 1951 ustanovili Kajuhovo četo. V Šmartnem smo Karla Destovnika - Kajuha poznali kot Kajuha, ki se je še kot mladenič vozil z vlakom iz Šoštanja v gimnazijo Celje. Tako je za nas

nekaj pomenil, ker je bil del šoštanjske gospode. Kdo je predlagal prav to ime, ne vem, vendar vem, da smo se vsi strinjali. Čeprav je za domačine kajuh pomenil tudi ujed, ki krade piščance, je naše ime izhajalo od mladeniča Karla Destovnika - Kajuha.

Kje se je taborilo, ko ste pričeli s taborništvom v Šmartnem ob Paki? Kakšni so vaši spomini na to prvo povojno taborjenje?

Naš prvi tabor, ki se je imenoval Velika reka, Kajuhove čete, je potekal v Letušu pod Dobrovljami. Če smo hoteli pričeti s taborniki, smo potrebovali vodnike. Tako sem kot učitelj predlagal, da bi na ta prvi tabor poslali boljše učence, vendar kriterij niso bile le njihove ocene, ampak tudi njihovo obnašanje. To prvo taborjenje smo organizirali mi, udeleženci pa so bili iz okolice, torej Šoštanja, Velenja in Šmartnega. Ta tabor je bil za bodoče taborniške vodnike. Delali in učili smo se od jutra do večera. Vsi pa so opravili izpite in tako postali taborniški vodniki. Na tabor so prišli kot šolarčki, odšli pa kot taborniški vodniki. Na obisk so prišli Dobnikova Vera, ki je bila ustanoviteljica taborništva v Šoštanju (Četa Pusti grad), in gospod Koje iz Mozirja, s sinom Viktorjem, ki mi je ves čas sledil in se učil.

Leta 1952 ste taborili tudi v Bohinju. Zakaj ste se odločili za ta prostor? Koliko je bilo izmen, koliko dni so trajale? Kakšno funkcijo ste imeli na tem taborjenju?

Tabor v Bohinju smo postavili v bližini ribogojnice, nedaleč stran od Sv. Duha. Od tu smo načrtovali tudi izlet na Triglav. To so bili prvi pohodniki, ki so odšli na Triglav, in niso bili z Gorenjske. Tedaj smo že bili Kajuhov rod, ki pa je imel posamezne čete. Ta prvi tabor je bil narejen po načelu, kakor si boš postlal, tako boš ležal. Za posteljo smo si podložili seno in les. Uredili smo tudi kuhinjo. Ta tabor se je imenoval tabor Kajuhovega rodu. Jaz sem bil starešina tabora.

Zakaj se mladi še vedno odločajo za taborništvo? Kakšen je vaš pogled na taborništvo sedaj in na začetku? Kateri elementi najbolj poudarjajo taborništvo?

Ko smo postavljali začetke, smo se odločili, da bomo skavti in gozdovniki nadaljevali skupno pot kot taborniki in kot del narave. Torej ne kot sila, ki si jo hoče podrediti, ampak kot del narave, kot le en člen, ki živi z njo, jo varuje in je v njej dobrodošel. V današnji družbi pa tega ni. Tudi za postavljanje tabora je treba uporabljati čim bolj naravne materiale, kot je na primer srebrot. V taboru v Bohinju nismo terena čisto nič spreminjali, ampak smo izkoristili naravne danosti in po končanem taborjenju vse počistili za seboj. Podobno, kot je zapisano v knjigi Karla Maya »Narava«: »Smo del žive prirode, treba je v njej živeti in delati.« Tabor ne sme biti blizu strnjenega naselja. Tabornik ima svojo hišo, torej šotor. Tabori so tisto, kar potegne mlade, za razliko od kolonij, kjer so v hotelih. In hoteli niso naravni, ljudje pa potrebujejo naravo, da uživajo v njej in se tudi sami sprostijo. Cvetlico je meni še sedaj škoda utrpati, saj jo vzameš iz narave in čez nekaj dni oveni. V naravi pa lahko še dolgo časa uspeva in s svojim cvetom razveseli še marsikoga. Pri nas zelo manjka dober odnos do narave. Če ti je cvet všeč, potem ga raje fotografiraj, kot da ga utrgaš. Ime rodu Hudi potok tudi izvira

Fotografija z letnega tabora v Bohinju, leta 1952: Na signalnem stolpu je napis Kajuhov rod, skrajno desno Drago Šabec. Foto: arhiv D. Šabec

iz narave. Je posebnost tega kraja, ker je hudourniške narave, in ko so veliki nalivi, res vse odnaša pred sabo, je res »hud«.

Katere so prednosti taborništva za mlade?

Na taborjenju so si vsi taboreči med seboj enaki, v družbi pa ne. Ko se grem kopat v Laško, vidim dekleta, ki so namazana in izumetničena. Toda narava je dosti lepša, če jo pustiš pri miru in se ji prilagodiš. Če lahko govoriš z nekom v živo, potem ni potrebe, da se pogovarjaš prek tehnologije. In prav lepo se vidi, da se je celotna družba usmerila zelo potrošniško, kar zelo škoduje mlademu človeku. V taboru mora biti hrana prilagojena ljudem, njihovem delu in življenju na taboru.

Uniforma je barve, ki poskuša čim bolj posnemati naravo in ni kakšne rumene ali vijolične barve. Naši predniki pri skavtih so to uredili že pred nami. Vse te nore stvari (o.a. televizija, kričeče obleke, telefoni, računalniki) so na taboru nepotrebne. Kuha se hrana, ki je primerna dejavnostim in potrebi človeka, ne pa željam posameznika. Če si ležal v postelji, jo boš moral za seboj tudi sam pospraviti. Predvsem se prepletajo elementi, kot so življenje in zabava, naravno okolje (brez umetne dekoracije), preprosta dela, močnejši pomaga šibkejšemu, spoznavanje drugega okolja, drugih ljudi in seveda lepi spomini. Taborjenje poteka tako, kot si ga urediš - tako ga doživiš in takšnega si zapomniš.

V mesecu juliju svetilka Energizer Solar&Dynamo 15% ceneje. Svetilka dela na sončne celice. Lahko pa jo tudi ročno napolnimo z dinamom.

Energizer

Emergency

Veronika Sossa - Kresnica

V okviru evropskega leta prostovoljnih dejavnosti smo se taborniki Rodu modrega vala iz Trsta in Gorice odločili, da bomo temu namenili nekaj letošnjih rodovih srečanj. Tako smo dan tabornikov letos prvič posvetili vama, v katerih delujejo taborniške družine. Tam smo v nedeljo, 17. aprila, organizirali čistilne akcije.

Foto: KROMA/Damjan Balbi

Vključili smo se v vseslovensko dobrodelno okoljevarstveno akcijo Star papir za novo upanje, v okviru katere smo v aprilu zbrali 1.520 kilogramov starega papirja. Dejavnosti pa so (in še bodo) obogatila tudi predavanja prostovoljcev. Pred kratkim je bilo na vrsti že prvo srečanje, ko sta se nam predstavila prostovoljca mednarodne humanitarne organizacije Emergency, ki je že sedemnajst let pojem kakovostne zdravstvene pomoči na najbolj vročih vojnih področjih.

Italijanska organizacija Emergency, ki je tačas že prerasla v pomemben mednarodni subjekt (vključujejo se zdravniki z vsega sveta), nudi zdravstveno pomoč ne glede na ideološko, politično ali versko pripadnost bolnikov. Trenutno delujejo bolnišnice v Afganistanu, Kambodži, Iraku, Sudanu, manjši centri pa nudijo pomoč tudi pribežnikom na Siciliji na jugu Italije. Ob zdravniških in zdravstvenih tehnikah, arhitektih in inženirjih (ki gradijo bolnice) pa se organizacija ne bi razvijala brez številnih prostovoljcev, ki delujejo na vojnih prizoriščih in tudi po Italiji. To vlogo imata tudi Marko Petelin in Paola Mossenta, prostovoljca tržaške skupine, ki sta nam predstavila raznoliko dejavnost te organizacije. Predvsem v Italiji zbira Emergency denarna sredstva za vzdrževanje projektov s

koncerti, predavanji in drugimi akcijami, vključuje pa se tudi v šolske programe, kjer učenci in dijaki spoznajo, kaj je vojna, človekove pravice in prostovoljstvo nasploh.

Denarno podporo humanitarne organizaciji jamčijo predvsem zasebniki, ki prispevajo 56-odstotni delež denarne in gmotne pomoči. Veliko pripomore tudi prodaja majic in manjših spominkov s stiliziranim logotipom organizacije Emergency, državne pomoči pa organizacija ne sprejema.

Vsi, ki bi radi podrobneje spoznali delovanje organizacije, lahko preberejo knjigo Zeleni papagaji (založba Sanje), v kateri ustanovitelj organizacije Gino Strada opisuje svoje desetletno delo, trpke izkušnje zdravnika, soočenega s številnimi žrtvami vojn in njenih tragičnih posledic.

O prostovoljstvu bo tabornikom predavala tudi vzgojiteljica Biserka Cesar, ki vsako leto preživi nekaj mesecev v Afriki, kjer se vključuje v izobraževalne projekte. Skratka, v letu prostovoljnih dejavnosti želimo z nizom srečanj in aktivnosti spoznati različne dobre prakse, ki so ključnega pomena, v današnjem svetu pa so (pre)večkrat zapostavljene in (pre)daleč od medijskih reflektorjev.

Zadnje misije raketoplanov space shuttleZgodovina shuttlov sega v začetek 1980. let. Ameriška vesoljska agencija NASA je tako za potrebe osvajanja vesolja ter izvajanja zapletenih laboratorijskih poskusov in raziskav, ki so morali potekati v vesolju, kot tudi izgradnje mednarodne vesoljske postaje zgradila šest raketoplanov, ki jih je bilo mogoče s pomočjo lansirne rakete poslati v vesolje.

Raketoplani so se po končani misiji lahko vrnili na zemljo, podobno kot letala na pristajalno stezo. Enterprise nikoli ni bil v vesolju in so ga uporabili zgolj za teste vzletanja in pristajanja. Sledila sta Columbia in Challenger, ki žal nista dočkala konca misij. Challengerja je razneslo 28. januarja 1986, le 73 sekund po izstrelitvi, plovilo Columbia pa je razpadlo 1. februarja 2003 med vračanjem na zemljo. Vsi člani posadke so umrli. Discovery je svoje poslanstvo končal 9. marca letos, ko je dan prej spektakularno preletel tudi slovensko nebo, medtem ko je vključil svoje manevrske motorje. Od Endeavourja pa smo se poslovili 1. junija, ko je uspešno zaključil 134. misijo shuttlov. Pred nami je zdaj še zadnja izstrelitev Atlantis, uradno imenovana misija STS-135, katerega izstrelitev je načrtovana za 8. julij 2011. S to misijo gre program space shuttlov dokončno v zgodovino, raketoplani pa bodo nato na ogled v muzejih vesoljske agencije NASA, ki bo svojo dejavnost v prihodnje usmerila predvsem v raziskovanje in osvajanje planetov. Prvi je na vrsti Mars.

Uradna stran misije STS-135 Atlantis:

http://www.nasa.gov/mission_pages/shuttle/shuttlemissions/sts135/

Lunin mrk 15. junija je bil mrk stoletjaLunin mrk 15. junija je bil nekaj posebnega. Luna je namreč šla praktično skozi sredino Zemljine sence. Popolni mrk je zato trajal kar 100 minut, ob sredini mrka pa je bila sicer polna Luna bolj temna kot najsvetlejša zvezde in zlahka ste jo zgrešili, če niste točno vedeli, kje na nebu jo iskati. Tisti, ki je zamudil ta spektakel, ga takšnega ne bo več doživel, saj se bo tak mrk ponovil šele čez 150 let.

Shuttle Endeavour na izstrelitveni ploščadi med eno izmed svojih misij.

Popolni Lunin mrk 15. junija, kakršen je bil videti iz Tanzanije.

KOSOBRIŃVI PRIPRAVKI

Kosobrin

Beluř ali řpargelj (*Asparagus officinalis*)

Beluři so gojene rastline. Pridelujejo jih marsikje po svetu. Pri nas jih gojimo ře nekaj let. Beluři so veĉletne rastline, ki jih gojimo zaradi mladih poganjkov. Uporabljamo jih pri pripravljanju razliĉnih jedi. Toda to, kar jemo, je v resnici le spomladanski poganjek rastline, ki je sestavljena iz spleta korenin ter podzemnih stebel in nadzemnih stebel, ki so gosto razrasla v pahljaĉaste poganjke. Cvetovi so zelenkasto beli. Pomembni sta dve vrsti: gojeni beluř in divji beluř z bodikavimi listi. Ta vrsta raste predvsem v sredozemskem obmoĉju, tudi pri nas na Primorskem in v Istri.

Izvirajo iz Male Azije, kjer so jih ljudje gojili ře pred 2000 leti. Rastejo poleti, ko ni dovolj druge zelenjave. Kot nadomestek za řparglje lahko uporabimo tudi mlade poganjke bljuřĉa in divjega hmelja.

Beluřeva juha

Potrebujemo: 1/2 kg beluřev, 10 dag masla, 2 řlici moke, 1 dl kisle smetane, 1 jajce, sol, poper, peterřilj.

Priprava: Beluře operite, oleseneli del odrežite in jih od spodaj navzgor olupite. Mehke dele narežite na kořĉke in jih skuhajte v posoljeni vodi. Na maslu svetlo prepražite moko in jo razredĉite z nekaj vode, v kateri ste kuhali beluře. Dodajte skuhane beluře, razen nekaj vrřiĉkov, ki jih prihranite za kasneje. Vse skupaj temeljito spsirajte. Prilijte ře preostalo vodo ter dosolite in poprajte po okusu. Razřvrkljajte kisko smetano in jajce ter meřanico vlijte v juho. Dodajte prihranjene vrřiĉke in segrevajte, da se zgosti. Preden juho ponudite, jo lahko potresete s sveřim sesekljanim peterřiljem.

Beluři z jajcem

Potrebujemo: 3/4 kg beluřev, 4 jajca, 10 dag regratovih listov, gorĉico, oljĉno olje, sol in poper.

Priprava: Beluře spodaj ostrgajte in morebitne olesenele dele odrežite. S kuhinjsko vrvico jih povežite v řopek in skuhajte v osoljeni vodi. V lonec jih postavite tako, da so vrřiĉki obrnjeni navzgor. Jajca trdo skuhajte, ohladite z mrzlo vodo in olupite. Regratove liste operite. Odcejenim regratovim

zmeřajte. Po řelji lahko vmeřate nasekljan peterřilj, drobnjak, koper, vrtno ali vodno krešo. Beluře naložite na krořnike. Obložite z narezanimi jajci in regratovimi list. Potresite s řĉepcem soli in popra. Postrezite takoj.

Beluřeva solata

Potrebujemo: 3/4 kg beluřev, oljĉno olje, dober jabolĉni kis, 3 jajca, sol.

Priprava: Beluřem odreremo spodnji trři del in jih olupimo. Po 12 beluřev zveźemo skupaj v řopek in jih kuhamo v slani vodi približno pol ure. V vodi skuhamo jajca, jih prelijemo s hladno vodo, olupimo in nareźemo. Ko so beluři kuhani, jih odcedimo in poloźimo v krořnik. Pokapljamo jih z oljĉnim oljem in jabolĉnim kisom ter dodamo narezana trdo kuhana jajca.

Řiřota z beluři

Potrebujemo: 1/4 kg riřa, 1/4 kg beluřev, 1 ĉebulo, 15 g masla, 2 řlici sladke smetane, 30 dag naribanega parmezana, zelenjavno juho, 10 dag regratovih listov, sol, poper.

Priprava: Beluře ostrgajte, operite in jim odrežete trři spodnji del. Nareźete jih na 1 cm dolge kořĉke. Na olju prepražite na drobno narezano ĉebulo, vsujete riř, prepražite, da postekleni, in zalijete z juho. Solite in poprate. 15 minut pred koncem vmeřate ře beluře, smetano, maslo, parmezan in regratove liste.

Vse to in ře veĉ na Rastlin'cah (teĉaj poznavanja rastlin za prehrano in zdravje).

Imeti vod GG

Doma narejeno je najboljše

Barbara Bačnik - Bača

Sicer je zadeva datumsko že malo mimo, a vseeno ste verjetno letos na kakšnem obisku ali pri starih starših pili sok iz bezgovega sirupa. Mmm, najboljša osvežitev za te vroče dni. Spodaj je nekaj več o tem, kako ga naredimo, pijemo pa ga lahko celo poletje. In res prija, še posebej, če mu še kaj dodamo! Želim vam veliko zabavnih vročih dni skupaj z vašim GG vodom ob doma narejeni bezgovi limonadi.

Kaj potrebujemo?

Za nekaj steklenic sirupa v času cvetenja (konec maja ali v začetku junija) nabereimo 30 velikih in lepih bezgovih cvetov. Pa ne naberite jih ob cesti, raje najdete bolj miren grm. Poleg cvetov si priskrbite še 3 kg sladkorja, 3 limone, 3 l vode, 3 citronske kisline.

narežemo eno limono, ki smo jo prej dobro oprali, v vrč pa lahko dodamo tudi lističe melise in mete (oprane in nenarezane), ki nam lahko hkrati služijo kot dekoracija. Poiščemo še led in postrežemo ohlajeni bezgov napitek.

Na zdravje!

Kako pripraviti sirup?

Vodo in sladkor zavremo, da se sladkor stopi. Ko se voda shladi, dodamo bezgove cvetove, na rezine narezano limono in citronsko kislino. Pokrito pustimo dva dni (48 ur), nato precedimo (priporočljivo skozi gazo) in prelijemo v steklenice, ki jih dobro zapremo.

Kako postrežemo?

V večji vrč nalijemo toliko sirupa, da je dno pokrito za dober prst, nato do vrha prelijemo z vodo in vrč postavimo v hladilnik. Medtem na rezine

Gozdna šola – spomladansko olepšana

V sodobni družbi in poslovnem svetu sta postali družbena in naravovarstvena odgovornost pomembni vrednoti. Teambuilding akademija ju, v sodelovanju z željami svojih strank, vključuje v svoje programe že dalj časa. Za potrebe večjega evropskega trgovskega podjetja so tako razvili tridnevni družbenoodgovorni dogodek, katerega končni izkupiček je bila med drugim spomladansko olepšana in osvežena Gozdna šola Zveze tabornikov Slovenije.

Na koncu delavnega dne so bili, prijetno utrujeni ob uspešno opravljenem delu, zadovoljni vsi sodelujoči zaposleni in izobraževalni trenerji Teambuilding akademije, kot ste lahko tudi vsi taborniki, ki boste v prihodnje občudovali novo podobo Gozdne šole. Seveda pa se delo ne zaključí s tem, saj v prihodnje načrtujejo podobne projekte. Objektov, ki kar kličejo k obnovi, ne primanjkuje. Z nadgradnjo obnove in ureditve prostorov v izobraževalni teambuilding program s poudarkom na spoznavanju osnov vodenja projektov, pa lahko ogromno pridobijo vsi. Ob vsem tem spoznanju pa se pojavlja prijeten občutek, da družbeno in naravovarstveno odgovornost spoznava vedno več podjetij, ne le v svetu, ampak postaja pomemben del gospodarjenja organizacij tudi v Sloveniji. Taborniki so družbeno in naravovarstveno odgovornost osvojili že dolgo tega.

Vodilna trgovina za dom in gradnjo v Nemčiji in v Evropi, s podružnico v Sloveniji, je prvi dan pod strokovnim vodstvom izobraževalnih trenerjev Teambuilding akademije v moderirani delavnici spoznavała veščine timskega dela, skupinsko dinamiko, sodelovanje in komunikacijo v timu. V drugem in tretjem delu programa pa so te pridobljene veščine lahko preskusili tudi v praksi. Na čudovit pomladni dan so se »mojstrovalci«
navdušeno spopadli z nalogo. S svojim materialom, orodjem in delom so uredili cvetlična korita, prebarvali oglasne deske, totem pred vhodom in klopi, okrasili vhod v kočo, prebarvali vhodno rampo in še marsikaj.

Barbara Bačnik - Bača
arhiv intervjuvanca

Taborniki in njihovi poklici

Inženir taborništva

Borut je tisti tipični tabornik, kakršni so skoraj že v izumrtju, tisti, ki se predaja in razdaja za taborništvo, tisti, ki ceni in čuti taborniška doživetja toliko bolj in pristneje, saj izhaja iz stare šole, zna pa kljub njej ali pa ravno zaradi nje delovati tudi na nove načine. Vedno nasmejan in pozitiven, to je Postojnčan, ki mu ni para!

Borut Žužek (RKV), mladi raziskovalec

Kako in kdaj se je začela tvoja taborniška pot?

Prvič sem se s taborniki srečal leta 1994, ko me je bratranec vzel s seboj na taborjenje. Od takrat dalje skoraj nisem zamudil taborjenja in zimovanja rodu.

Kaj si vedno sanjal, da bi rad postal?

Otroške sanje se vedno spreminjajo in iz sanj o močeh pravljicnih junakov so se razvijale v sanje o knjižnih junakih. Nekaj časa sem razmišljal, da bi postal strojevodja, kot oče, potem so pa sanje nekako zamrle in sledil sem trenutnim vzgibom, razmišljanjem in občutjem. Nikoli pa nisem sanjal o tem, da bi postal raziskovalec kovinskih materialov in da bom študiral do svojega 30. leta in dlje.

Kaj si po izobrazbi in katera šola ti je ostala v najlepšem spominu?

Sem univerzitetni diplomirani inženir metalurgije. V najslajšem spominu mi je ostala kar osnovna šola, saj je bilo takrat življenje nekako najenostavnejše, z najmanj težavami in ovirami.

Katere kompetence te odlikujejo?

Priljubljenost na sodelovanje, timsko delo, odgovornost, resnost.

Kaj si na podlagi svojega dela spremenil v svojem življenju in bi priporočil vsakomur?

Delo me je naučilo, da se človek ne sme oklepiti samo ene stvari, tiste, ki jo pozna, temveč mora biti odprt tudi

za druge ponudbe in izzive, ki mu ustrezajo, da se iz njih lahko kaj nauči. Več kot človek zna, močnejši je in lažje premaguje izzive življenja.

Kateri del poklica, ki ga opravljaš, ti je najbolj in kateri najmanj pri srcu?

Odkrito rečeno najbolj sovražim papirologijo in en milijon obrazcev, ki jih je treba kdaj izpolniti. Zelo všeč mi pa je, ko lahko s svojim delom, preizkusi, analizami in raziskavami potrdim ali ovržem določena sklepanja. V veliko zadoščenje mi je, ko mi vse tisto "nepotrebno učenje" na faksu pride še kako prav in mi pomaga uspešno zaključiti nek projekt.

Kaj narediš najprej, ko zjutraj prideš v službo in kako poteka tvoj tipični delovni dan?

Začenjam ob 7.30. Običajno je najprej na vrsti jutranja kava ter ob kavici usklajevanje in načrtovanje dela s sodelavci za tekoči dan. Sledi delo z izvedbo različnih preizkusov, meritev ali analiz. Privoščimo si kratek odmor za malico, nato pa nadaljujemo z delom in pisanjem poročil o rezultatih do zaključka delovnega dne oziroma do zaključka dela. Delovni dan se lahko zaključi že ob 15. uri ali pa se razvleče celo do 20. ure in dlje.

Meniš, da je taborništvo dobro izhodišče za mladega človeka, da ugotovi, kdo je in kam želi iti?

Definitivno! Priložnost ima srečati

se z različnimi izzivi in se preizkusiti v različnih nalogah. Lahko poskusi, kako je biti učitelj, in cel dan dela z otroci, lahko poskusi biti kuhar in kuha za ostale, lahko je mehanik in popravlja ter skrbi za rodovo opremo, lahko je računovodja in tajnik ter skrbi za rodove papirje, lahko je raziskovalec in skupaj z ostalimi člani voda ali roda raziskuje naravo okrog sebe ... Priložnosti je ogromno, odvisno je le od posameznika, ali jih vidi in izkoristi ali jih ne.

Česa si želiš v prihodnosti na področju svojega dela?

Približno enako število različnih nalog z manj papirologije in obrazcev. Pa tudi čim manj nepričakovanih izpadov slovenskih elektrarn. (smeh)

16. Spust po Ljubljanici

Urša Dimić
Gašper Doljak

14. maja se je zgodil že 16. Spust po Ljubljanici, ekološko osveščeno kanuistično tekmovanje, v organizaciji Rodu Bičkova skala iz Ljubljane, pri katerem je sodelovalo 15 dvo- ali tročlanskih ekip.

Tekmovanje se je pričelo z zborom ekip v Podpeči ob 9. uri zjutraj. Ekipa so prejele svoje štartne številke in pritrile svoje maskote na kanuje, kmalu pa so se prve že podale na progo: vse od Podpeči do centra Ljubljane.

Na progi so tekmovalce čakale zanimive naloge. Na eni izmed kontrolnih točk so nam pomagali tudi gasilci. Proga se je končala v centru Ljubljane, ob Hribarjevem nabrežju. Tam so tekmovalci opravili še zadnjo nalogo, nato pa so organizatorjem predali smeti, ki so jih pobrali po bregovih Lju-

bljanice, in maskote ekip, ki so jih organizatorji ocenili. Na Hribarjevem nabrežju smo organizatorji postavili stojnice s taborniškimi materialom in taborniško obarvane delavnice za mimoidoče, poskrbljeno je bilo tudi za ozvočenje. Na Hribarjevem nabrežju je potekala tudi razglasitev rezultatov in podelitev nagrad - letos so to bili nahrbtniki in pohodne palice podjetja Alpina. Po razglasitvi so se tekmovalci in organizatorji podali proti Livadi, kjer se je nadaljeval piknik. ■

Foto: Blaz Vičič

Mnenja udeležencev

ROKec, RST

Kot vsako leto se na Spustu počutim odlično. Zahvala gre v prvi vrsti sotekmovalkama in organizatorjem. Lepo je dan začeti v kanuju, se čez progo preizkušati v taborniških spretnostih in tudi nekaj postoriti za okolje. Pika na i je sproščen piknik na cilju s kulinarčnim presežkom. Nekatere naloge na poti so bile izvirne in zanimive. Sicer me je pa pozitivno prenetilo vse dogajanje na Hribarjevem nabrežju in vključevanje mimoidočih. Seveda me niso pustile ravnodušnega prijazne in simpatične kontrolorke vzdolž Ljubljane. Ta sproščenost in toplina, ki sta vrlini taborništvu, delata to tekmovalno res odlično. Pohvala organizatorjem! Nabrane smeti? Na cilj smo v kanuju pripeljali staro pnevmatiko, vedro apna in barve ter veliko odpadne embalaže. Ker smo ekipa Jagode, je naš kanu krasila velika jagoda iz blaga. Ljudem smo dajali tudi sveže jagode, dekleti pa sta bili opremljeni z jagodnimi očali in pripadajočimi sponkami za lase. Bičkovci, kar tako naprej!

Anja, RPK

Proga je bila letos nekoliko daljša kot lani in imeli smo več nalog. Ena najboljših je bila naloga tarzan, ko se je moral en član posadke na sredi Ljubljane iz čolna zavihteti na vrvi nad seboj in po njej kar najhitreje doseči zvonec. Tudi vreme je bilo super, čeprav sem na štartu že malo podvomila, da bo. Lepo vreme pa je pomenilo odsotnost toka, nad čimer sta se na poti proti centru pritoževala moja veslača, veslanje iz centra nazaj proti Livadi pa je bilo zato prav prijetno. Lani smo se več časa vrteli na mestu, kot se dejansko kam premaknili. Smeti letos ni bilo prav veliko, večinoma so bile razne plastične folije, ki jih je naplavilo na veje, plastenke in pločevinke. Poleg ekološke komponente pa je Spust odlična priložnost, da spoznamo Ljubljano in vidimo Ljubljano iz drugačne perspektive, iz katere je še lepša.

REPUBLIŠKO
ROT
ORIENTACIJSKO
TEKMOVANJE 2011

23. - 25. SEPTEMBER 2011

IN MI POVEJ, ZA ČAROBNE STVARI, DA BRČE SE
SPOGLEDI, DA UGAJENJE SKRBI, POLEGAJ MI DAN, ODPELJI ME DRUGAM, GREVA SKUPAJ ČEZ POT, GREVA V VELENJE NA ROT.

TEKMOVALNE KATEGORIJE:

:: POPOTNIKI | 1996 - 1991

:: POPOTNICE | 1996 - 1991

:: RAZISKOVALCI IN GRČE | 1990 IN STAREJŠI

:: RAZISKOVALKE IN GRČICE | 1990 IN STAREJŠI

INFO@ROT2011.SI

ZA VEČ INFORMACIJ LAHKO KLIKNETE NA

WWW.ROT2011.SI

GREMO SKUPAJ ČEZ POT,

GREMO V VELENJE NA ROT.

Ščuke + kanuji = Ščukanujanje

Mateja Melink

Zadnji majski vikend je bil tudi letos rezerviran za že tradicionalno orientacijsko tekmovanje Ščukanujanje, ki ga organizira Rod Jezerska ščuka iz Cerknice (starejši taborniki ga poznate verjetno pod imenom Kanu ščuka zlet).

In kaj smo vse počeli?

- Vrisovali na karto.
- V kanujih veslali po Cerkniškem jezeru.
- Streljali z lokom.
- Igrali roverčka (trenutno najbolj priljubljena igra našega rodu).
- Oddajali in sprejemali morse.
- Žagali hlod.
- Preverjali znanje o notranjskih znamenitostih.
- In uživali!

Foto: Iva Toni

Foto: Maja Vidrih

Foto: Maja Vidrih

Foto: Iva Toni

In kaj so povedali udeleženci?

Emilio Morillo, prostovoljec EVS iz Španije

The last weekend I went to Ščukanjanje. The experience was so good. The scouts accepted me soon like a part of the group and I could participate in the orientation journey and activities for children. Moreover, we played "Robercheck" and went canoeing. All of that in an amazing surrounding forest.*

(*Na Ščukanjanju je bilo zelo dobro. Taborniki so me hitro sprejeli kot del skupine, udeležil pa sem se tudi orientacijskega tekmovanja in ostalih aktivnosti. S kanujem smo veslali po jezeru ter igrali "roverčka". Vse to smo počeli v čudoviti naravi.)

Jerneja Modic, načelnica RJŠ

Letos smo "tradicionalni" program Ščukanjanja dopolnili še s sodelovanjem v vseslovenski mladinski akciji Mlade face, ki je prav tako potekala 21. maja. Vsi udeleženi smo med tekmovanjem pobirali smeti na Cerknškem jezeru in tako "mimogrede" opravili še dobro delo za celotno lokalno skupnost. Kup nabranih smeti je dokaz, da smo taborniki prave Mlade face, saj smo našo naravno znamenitost pustili vsaj malo lepšo.

Miha Jernejčič, RJŠ

Tudi letošnje Ščukanjanje se je uspešno končalo. Sodelujoče ekipe so pohvalile tekmovanje, traso, naloge. Škoda le, da prijavljenih ni bilo več, saj je bilo tekmovanje nedvomno zanimivo, zabavno, hkrati pa tudi malce naporno. Pač vse, kar se od orientacijskega tekmovanja pričakuje. Najuspešnejši v posameznih kategorijah so domov ponovno odnesli pokale in nekaj lepih nagrad, za katere se bodo ponovno borili drugo leto, upamo, da v številčnejši konkurenci!

Več fotografij najdeš na www.scuke.si.

Foto: Maja Vidrih

Foto: Mateja Melink

Foto: Mateja Melink

Od rodov

Tabornik je pripravljen pomagati

Družina GG iz Rodu Srnjak Logatec se je 27. maja odpravila na eno izmed kmetij v vasi Ravne pri Cerknem. V Cerknem smo se podali na orientacijski pohod, naš cilj pa je bila kmetija na Ravnah. Ker nam vreme sprva ni bilo najbolj naklonjeno, smo mokri in rahlo utrujeni prišli do kmetije, kjer nas je čakal odličen šmorn z bezgovimi cvetovi. Kasneje, ko so se nam pridružili še zamudniki, smo si skupaj postlali v senu in se počasi odpravili spat.

Ker smo živahna družba, smo zbrali še toliko moči, da smo se dolgo v noč smejali in zabavali. Zjutraj smo pojedli zajtrk, nato pa se takoj lotili dela. Razdelili smo se v tri skupine: prva se je lotila luščenja fižola, druga kurjenja odvečnih vej na pašniku, tretja pa je z apnom prebarvala hlev. Tisti, ki so delo najhitreje končali, so se lotili še trenja orehov, za tem pa smo si privoščili odmor. Gospodar nam je za kosilo skuhal odličen golaž, nato pa smo se ponovno lotili dela. Še enkrat smo prebarvali hlev, nato pa skupaj z gospodarjem napravljali drva in uredili vrt: najprej smo ga opleli, zatem pa posadili sadike zelja in drugih kapusnic. Ko smo zaključili z delom, smo se za malo adrenalina odšli peljat s traktorjem, v prikolici seveda, in prav vsi uživali v vožnji!

Ker smo bili zelo pridni in smo delo dobro opravili, smo za večerjo dobili odlično na žaru pečeno meso, zraven pa krompir in zelenjavo. Ker imamo tudi pri tabornikih strastne navijače, smo si pred spanjem ogledali tekmo Barcelone proti Manchesteru, nato pa utrujeni legli v seno. Morda pa le nismo bili zelo utrujeni, saj smo se še nekaj časa smejali in veselili. Zjutraj smo spakirali in odšli na bližnji hrib, kjer smo si ogledali razgled, nato pa smo se gospodarjema iskreno zahvalili (pa tudi onadva nam, saj sta bila navdušena nad količino dela, ki smo jima jo prihranili) in se po taborniško poslovili od njih.

V tem vikendu smo dokazali, da smo pravi taborniki, saj smo vestno izpolnjevali vse taborniške zakone, še posebej petega (tabornik je vedno pripravljen pomagati). Kmetu smo pomagali, kljub nevihtam smo brez strahu spali na seniku, za nami pa ne na kmetiji ne v naravi ni ostalo nič smeti. Kljub delu smo bili vsi nasmejani in kmetom izkazali čast, saj oni ta dela opravljajo vsak dan. Veseli smo, da smo se naučili marsikaj novega.

Za konec lahko rečem, da smo bili ekološki in varčni, zanesljivi, zvesti, prijazni, tovariški, disciplinirani, vedri, pogumni, plemeniti, spoštljivi, vedoželjni, varčni in zdravo živeči taborniki!

Besedilo in foto: Jerca Trček - Kristina

RSK predstavlja novo spletno stran

Na začetku letošnjega aprila je končno zaživela spletna stran slovenjegraških tabornikov, dostopna na <http://rsek-slo.rutka.net>. Od ideje do realizacije je minilo kar nekaj let, ampak RSK-jevci smo vseeno zelo veseli, da smo zdaj še bolj dostopni širši javnosti, staršem in nenazadnje tudi našim tabornikom. V bližnji prihodnosti bo vzpostavljen še sistem rodove kronike. Idejam za izboljšanje strani pa kar ni konca.

Vabimo vas na ogled vsebin rodu Severni kurir Slovenj Gradec!

M. G.

Mini tabor Rodu bistré Savinje Šempeter

Taborniki Rodu bistré Savinje smo konec tedna, od 10. do 12. junija, preživeli na mini taboru na prijetni jasi v Hrastju pri Spodnjih Grušovljah. V petek popoldne smo se peš odpravili od osnovne šole Šempeter do tabornega prostora. Do večernega ognja smo si postavili šotore in spoznavali nove taborniške veščine.

Sobotno dopoldne je bilo namenjeno veselim srečanjem medvedkov in čebelic Celjsko-zasavske regije, kjer so se mlajši taborniki družili, tekmovali in igrali s sovrstniki. Popoldne je bila organizirana zabavna orientacija, ki je potekala od tabornega prostora do gričev severno od Šempetra ter delavnice z zanimivimi igrami, ki so potekale v senci mogočnih hrastov v taboru.

Vrhunec praznovanja 15-letnice delovanja našega rodu, skupaj s proslavitvijo 50-letnice taborništva v Šempetru in 60-letnice Zveze tabornikov Slovenije, nacionalne skavtske organizacije, je potekal v soboto zvečer. Po stari taborniški navadi smo "taborniki treh generacij" skupaj prižgali ogenj in nadaljevali druženje s programom ob ognju. Večer je še prehitro minil ob obujanju spominov na druženja pod platenimi strehami in na številne dogodivščine, ki smo jih skupaj preživeli v naravi.

V nedeljo smo tabor zaključili. Podrli smo šotore in se poslovili, vodniki in ostali odrasli, ki so nam pomagali pri organizaciji, pa so poskrbeli, da smo jaso zapustili takšno, kakršna je bila pred našim prihodom.

Rosica

Naše prevozno sredstvo, tik preden je prečkalo Dragonjo. Foto: arhiv RSK

Akcija Vod vodu: Korošci na Obali

Taborniška akcija Vod vodu, ki sta jo s skupnimi močmi izpeljala slovenjegraški Rod Severni kurir in koprski Rod Srebrnega galeba, je odlično uspela. Drugi vikend v juniju se je namreč GG vod Mušice odpravil proti slovenski Obali. Vreme je bilo kot naročeno (cel vikend niti kapljice dežja), kljub prvotnim napovedim (nevihte, burja, dež), smo se le odločili, da ... gremo! »Kar bo, pa bo ...«, smo sklenili.

Tako smo v soboto popoldne postavili tabor v idiličnem okolju ob Dragonji, neposredno ob meji s Hrvaško, kjer smo tudi preživeli prvo noč. Naslednji dan smo po zajtrku pospravili tabor, nato pa so nas Koprčani popeljali na ogled njihovega domačega mesta. Ker je bila takrat v pristanišču zasidrana križarka, ki sicer sprejme okoli 4300 turistov, smo si jo seveda morali ogledati (sploh zaradi dejstva, da je luka morala poglobiti morsko dno, da je ladja sploh lahko pristala - posledice so vidne tudi v taborniških prostorih RSG in ostalih stavbah). Na ta dan je v Kopru potekala tudi zabavna prireditve, tako da se je turistov kar trlo. Po skupnem druženju GG-jev pa smo se proti večeru žal morali posloviti od naših taborniških prijateljev in kreniti proti domu.

In še priporočilo za ostale vode, ki bi izpeljali takšno akcijo: upamo, da se bo še kakšen vod (po možnosti iz drugega konca Slovenije) odločil za podobno akcijo. Tovrstno povezovanje mladih slovenskih tabornikov je namreč zelo zanimiva izkušnja!

»Obalno-koroška naveza« je torej vzpostavljena, zdaj pa je na vrsti še drugi del akcije, ko pridejo Primorci na Koroško.

Naš vod Mušice že razmišlja, kam bi šli naslednjič.

M. G.

Od rodov

Gremo mi po svoje končno tudi v Gorici

Končno smo mladinski film *Gremo mi po svoje* gledali tudi v zamejstvu, točneje v Gorici. Kinoatelje, taborniki Rodu modrega vala iz Trsta in Gorice ter Kulturni dom Gorica smo v sredo, 20. aprila, priredili enkratni taborniški dan. Že v jutranjih urah si je v Kinemaxu na Goriškem travniku ogledalo film preko 300 učencev in

dijakov goriških slovenskih šol. Pred začetkom smo se otrokom predstavili tudi taborniki, ki smo svoje delovanje predstavili v besedi in sliki, saj smo priložnostno pripravili tudi zanimivo fotografsko razstavo. Ob koncu filma pa so nas obiskali režiser Miha Hočevar in pa trije igralci, Pija, Mohor in Jure, ki so radovednim otrokom razkrili marsikaj. Pred popoldansko projekcijo filma, ki je bila namenjena čisto vsem, pa smo organizatorji priredili še pogovor v Mediateki. Tu so režiser in igralci opisali nepozabno izkušnjo, Hočevar pa je tudi napovedal, da se bo projekt nadaljeval s filmom *Gremo mi po svoje 2*.

Taborniki Rodu modrega vala bomo podobno srečanje oktobra organizirali tudi v Trstu.

Veronika Sossa - Kresnica

RKJ prestop 2011

Sežanski taborniki smo se 10. aprila zbrali na travniku v vasici Jeriši na Krasu, kjer smo preživeli tradicionalno podelitev rutk in znanj.

Letos smo prestop izvedli kot dvodnevno akcijo. V soboto popoldne smo se GG-ji dobili pri naši hiški v Sežani in se s pomočjo zemljevida in kompasa odpravili peš proti Jerišem. Kljub soncu in vročini smo pot prehodili izjemno hitro, včasih smo bili še prehitri za naše vodnice. Ob prihodu v Jeriše smo si postregli s pravo taborniško večerjo ob ognju (twist, hrenovke, toast) in se kmalu namestili v senik, kjer smo preživeli noč. Noč pa le ni bila tako dolga, saj smo že zgodaj vstali ter pripravili prostor za prihod naših najmlajših članov in staršev, ki so imeli pripravljeno foto orientacijo do Jerišev. Razdelili smo se po družinah: MČ-ji so se po svojih najboljših močeh trudili rešiti ugrabljeno kraljično iz dežele Mavrica, GG-ji pa so se preizkusili v lokostrelstvu. Po končanih dopoldanskih aktivnostih smo se vsi skupaj zbrali na velikem prireditvenem travniku, kjer se je pričel težko pričakovani del dneva. Ministrica za obrambo dr. Ljubica Jelusič, doma iz Jerišev, nas je pozdravila s spod-
budnimi besedami.

Besedilo in foto: Katarina

Mirnski taborniki preverjajo svoje znanje

Za nami je že prvo letošnje tekmovanje, ki je potekalo v Šmarju Sapu. Zadnji vikend v marcu so se naši popotniki in popotnice iz kluba Lenivcev odpravili na nočno orientacijsko tekmovanje, kjer so pokazali svoje znanje v nočnem signaliziranju, topografiji in orientaciji, prehodu minskega polja, hitrostni etapi in znanju iz prve pomoči.

Ob dnevu zemlje in dnevu tabornikov smo se udeležili čistilne akcije, ki jo je organizirala Občina Mirna. V okviru Zveze tabornikov Slovenije (ZTS) se je šest naših tabornikov udeležilo svečane akademije ob praznovanju 60-letnice ustanovitve ZTS, ki je potekala v Postojnski jami. Praznovali smo skupaj s prek petsto tabornikov iz vse Slovenije.

Maja in junija so potekale intenzivne priprave na državni taborniški mnogoboj v Bohinju. Udeležili so se ga člani vodov: Zvezdice, Delfinčki, Kiti in Lenivci.

Leto bomo sklenili z organizacijo taborenja za vse naše člane v Dragi pri Šentrupertu, od 2. do 10. julija 2011. Kdor se nam želi pridružiti na taborenju ali se včlaniti v naše društvo tabornikov, lahko dobi več informacij pri Andreju Tratarju (tel. 041-406-330).

Z naravo k boljšemu človeku!

Nika Starina, foto: arhiv RMR

Mjeda Ved

Pojdi z menoj v toplice ... na taborjenje

Poletje je tu in čas taborjenja. To pomeni vsaj dva tedna izven civilizacije in stran od družine, prijateljev, partnerjev. Ker se vsem ne posreči najti partnerja, ki bi bil tabornik ali tabornica (mislim, da smo že pred časom pokazali, da je to najboljša izbira), je pred nami problem. Vzeti svojega partnerja, laika, ne-tabornika s seboj na taborjenje?

Najprej je pred vami vprašanje, ali si sploh želite mešati svojega ali svojo ljubljeno v taborništvo? Nekateri imajo te stvari radi ločene, tako kot različne družbe prijateljev; spet drugih to ne moti in ne vidijo potrebe po tem, da bi ohranjali določeno zasebnost pred partnerjem. Razumem seveda oba pogleda, vendar se tukaj problem še ne konča. Je vaš partner ali partnerka sploh tak tip človeka, ki bi se udeležil taborjenja? Morda ima rad dolge sprehode v naravi, piknike in šotorjenja, morda pa je bolj mestni tip človeka, ki brez elektrike in udobja pač ne zdrži dolgo. Tudi to popolnoma razumem, saj taborjenja le niso »na komot« in znajo biti velik šok za nekoga, ki takšnih počitnic preprosto ni vajen. Ponavadi se najbolj zaplete pri tem, da je treba pretegniti noge in odpešati malo več kot slabe tri metre do stranišča, sploh ponoči, po gozdu in po črni temi. In ne samo to. Na taborjenju se je treba držati določenega urnika, pravil in navad, ki so včasih nenavadne že tabornikom iz drugih rodov, kaj šele nekomu, ki o taborništvu ne ve kaj dosti in ga je treba na vse to šele pripraviti. Toda kaj vam preostane drugega? Na drugi strani tehtnice je par tednov brez partnerja. Enim to ne diši najbolj.

In potem so tu še taborniki sami, svojevrstna družba prijateljev, s katerimi preživimo velik del svojega prostega časa in s katerimi smo oblikovali dobro delujočo, le navidez zaprto skupino, ki ima svoje interese, prepričanja, motivacije in interne šale. No, vsaj snoubenci smo prav zabavna, vendar (ne glede na vse) specifična družba. Vsak nov taborec, ki se nam pridruži, je podvržen ocenjevanju celotne skupine, in moram reči, da imamo visoke kriterije. Ne prenašamo dobro lenih, nerodnih, razvajenih ljudi. Na taborjenju za take pač ni prostora. Vsak mora (od)delati svoje, da lahko celoten tabor deluje kot po maslu. Treba je dati na stran svoje individualne potrebe, da lahko celotna skupina deluje (če dežurni ne pomijejo skupne posode celega tabora, pač ne bo večerje).

Če se vam torej porajajo večji pomisleki, pojdite skupaj raje na počitnice v Grčijo. Ne želite dva tedna poslušati njegevega ali njenega javkanja, kako ga ali jo vse grize in pika.

Kolumni

Boris Mrak

Poletju in dogodivščinam naproti, da o septembru sploh ne govorimo

Globoko smo že zakoračili v mesec junij, ko se bo končala šola in začel najlepši del šole - počitnice! Taborniški rodovi so sredi temeljitih priprav na taborjenja, vrhunec letne taborniške dejavnosti, kjer bodo naši člani lahko v naravnem okolju preizkusili svoja znanja, pridobljena tekom šolskega leta. In tega dogodka se seveda veselijo vsi taborniki in do velikega dogodka je le še nekaj šolskih dni, potem pa: "Hura!" Konec nalog, spraševanja, kontrol, projektov in vsega, kar nas je težilo te zadnje dni, ko sonce že prav toplo sije in nas vabi v naravo (predvsem pa ven iz učilnic in predavalnic). Ko bi le že napočil tisti zadnji dan in nam bodo razredničarke razdelile spričevala. Kako čudovit je mesec junij!

In sedaj se nam zdijo taborniške zadeve zares lepe in vsi v pričakovanju taborjenja kar nekako pozabljamo, da za soncem vedno pride dež. Tudi taborjenja in počitnice bodo še prehitro minili in zopet bo treba v šolske klopi in začelo se bo novo šolsko in taborniško leto. Če je september še daleč, pa ne bi smele biti daleč skrbj glede začetka novega taborniškega leta, kajti sedaj je čas, da poskrbimo za nove vodnike in vodje. V poletnih mesecih bo organiziranih kar nekaj tečajev za različne vodje in prav bi bilo, da na njih pošljemo kar se da primerno število naših bodočih in ne nazadnje tudi sedanjih vodnikov in vodij, da si pridobijo še kakšna nova in obnovijo dosedanja znanja. Vsem bi to še kako koristilo. Vsekakor ne zaupajte tistim članom, ki zatrjujejo, da jih na tečajih in šolanjih ne morejo naučiti nič več novega in da je udeležba na njih samo izguba časa in denarja. Seveda tečaji niso namenjeni samo pridobivanju novih znanj in veščin, ampak tudi spoznavanju in srečevanju z vrstniki iz drugih delov Slovenije in so priložnost za izmenjavo osebnih izkušenj z ostalimi udeleženci, da o prijetnih večerih sploh ne govorim.

Za našo prihodnost bi morali resno razmišljati takrat, ko nam gre dobro in smo prepričani, da bolje sploh nebi moglo biti. Takrat je čas, da trezno razmišljamo in imamo dovolj časa, da pravočasno stremo še tako trd oreh (rešimo še tako težko zagato v kateri smo se znašli). In mesec junij je ravno pravi čas, da se zazremo v čas po počitnicah. Julija in avgusta se razen na taborjenju ne bomo videli ravno pogosto. In taborjenje je lahko tudi primeren trenutek, da nekaj časa pod platnenimi strehami posvetimo tudi tem vprašanjem. Zavedati se moramo, da samo dobro usposobljen in z znanjem oborožen taborniški kader lahko vodi člane, rešuje dnevne zadeve in taborniško organizacijo uspešno pelje naprej proti naši naslednji obletnici, ki jo bomo, to verjamem, proslavili vsaj tako slavnostno in delovno, kot je bila letošnja 60. obletnica delovanja ZTS.

Pred nami je dolgo vroče poletje in izkoristimo počitnice za nove dogodivščine in nove taborniške izkušnje.

SREČNO!

Ljubljana/Domžale, 15. 6. 2011

Gozdna šola ZTS v Bohinju

Ne odlašajte, čimprej
pokličite 041/490 888
in si zagotovite prostor.

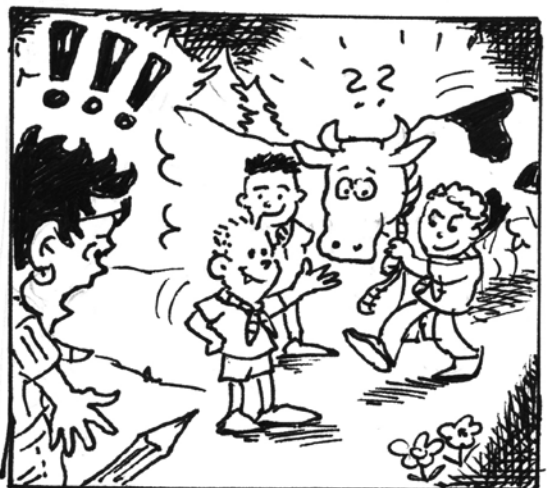

Kolofon

Uredništvo: Aleš Cipot (ales.cipot@volja.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Petra Grimek (sira.grimek@gmail.com) - urednica sklopa Igra, Tadeja Rome (whatshe.name.nessya@gmail.com) - urednica sklopa Dogodivščina, Žan Kuralt (zan.kuralt@gmail.com) - urednik fotografije. **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bizjak (biz@rutka.net). **Novinarji in sodelavci:** Barbara Bačnik (barbara.bacnik@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele-cable.net), Gasper Cesar (cesargasper@gmail.com), Borut Cerkevnič (borut.cerkvenic@tiera.net), Matjaž Kerman (askopiro@gmail.com), Primož Kolman (primoz_kolman@yahoo.com), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Frane Merela (frane.merela@guest.arnes.si), Boris Mrak (boris.mrak@novas.si), Luka Rems (luka.rems@gmail.com), Polona Rožman (polona.rozman@gmail.com), Tomaž Snigajda (snigajda@gmail.com), Petra Skalič (petra_skalic@hotmail.com), Veronika Sussa (kresay@yahoo.it) in Domen Šverko (dsve2001@yahoo.com). **Lektoriranje:** Miha Bejek (miha.bejek@gmail.com).

Ustanovitelj: izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sponzorirano Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva:** Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/300008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: revija.tabor@gmail.com, info@zts.org, WWW: http://www.zts.org. Cena posameznega izvida je 2,09 €, letna naročnina je 20,86 €, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo pošto. Transakcijski račun: 02010-0014142372. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu. DDV je računano v ceni. Grafika priprave in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poština plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisane v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

ISSN 0492-1127

Jaka Bevk - Šeki

SCOUTS®

Taborniki ustvarjamo boljši svet

TABOR	DRŽAVA V AFRIKI (BAMAKO)	STAREŠI MOJZEV BRAT	KRAMA, ODPAD STARA CUNJA					DOMAČA PERNATA ŽIVAL	6. SOLMIZA- CIJSKI ZLOG RIŽEVO ŽGANJE			ELEKTRO SLOVENIJA (KRATICA)	ABRAHAMOVA, ŽENA
VELIKO KLADIVO							IME VEČIH EGIPTOVSKIH KRALJEV LEPILO (NAREČNO)						
ARALSKO JEZERO (KRAJŠE)					GRŠKA ČRKA	ŽIVAGOVA LJUBEZEN NADZORNI SVET					LOJZE ADAMIJE TERITORIAL- NA OBRAMBA		
ZELENJAVNA JED PODOBNA LAZANII										KATRAN			
HRVAŠKA NAFTNA DRUŽBA				JELEN, KI IMA NA VSAKEM ROGU STIRI IZRASTKE (OSMERAK)						NADLEŽNA ŽUŽELKA			

Iz taborniške pesmarice

Changing the world

D. Lemma in P. Klang

Gašper Cerar

Jaka Bevk - Šeki

E A
when you give a minute
E A
When you stop and think
E A
It ain't too hard to find
E A
The connecting link
Cm#7
People want the same things
Cm#7
we dream of a happy end
E A
We're just caught in the same commo-
tion
E
And time slips away
A E
You say you want to make some changes
A E
why don't you start by making friends?
Cm#7 A Cm#7
You can take a stand
A Cm#7 A Cm#7
By shaking a hand
A G#
If it's a change in you
A H
Then the world is changing too

REF:
E Eb/E
I'm changing the world today,

Cm#7
the world today
A
with a small step forward
E Eb/E
and it's the simplest way,
Cm#7
we can start today
A
crossing lines and borders
G# A
H E A E A
And the change in you, means the world
is changing too.
E
A
Won't you come, won't you come with me
E A
To the world scout Jamboree
E A E A
I've got a brother that I never met
E A E
A
I've got a sister that's not intro-
duced to me yet
Cm#7
But we want the same things
Cm#7
we dream of a happy end
E A
And maybe that stranger coming your
way

E
just waiting to be a friend
A E
And if you want to make some changes
A E
why don't you start by making friends?
Cm#7 A Cm#7
You can take a stand
A Cm#7 A Cm#7
By shaking a hand
A G#
If it's a change in you
A H
Then the world is changing too
REF
Won't you come, won't you come ... 3x
G#
If it's a change in you
A H
Then the world is changing too
REF

Poletno jesenski koledar

Tadeja Rome

27. julij - 7. avgust - 22. Svetovni skavtski Jamboree - Švedska 2011

Se hitro približuje!

Od 24. - 31. julija - Tečaj za vaditelje lokostrelstva in tečaj za učitelje lokostrelstva 2

V sodelovanju z lokostrelsko zvezo in Fakulteto za šport v Gozdni šoli v Bohinju.

Več na http://www.rutka.net/inc/moduli/news/pripetki/Razpis_SPEC_lok.pdf

13.-20. avgust - Tečaj za vodje taborniških enot ("Inštruktaža")

Pirati 'z Bohinja vabijo na ...

temeljni in nadaljevalni tečaj za vodje taborniških enot.

Tečaj bo potekal v Gozdni šoli v Bohinju.

Več informacij na: <http://instruktorji.blog.si/ol.net/>

20.-30. avgust - Vodniški tečaj gorenjskega območja

V Marindolu bo potekal vodniški tečaj, na katerem bo mogoče tudi opravljanje izpita iz prve pomoči za vozniški izpit.

Več informacij na: vodniski@taborniki.net

20.-28. avgust - Tečaj orientacije in topografije

Tečaj bo potekal v Gozdni šoli v Bohinju. Temeljni in nadaljevalni tečaj.

Več info na: <http://orientacija.rutka.net>

21.-28. avgust - MZT GG vodniški tečaj

Potekal bo v Geršičih v Beli krajini.

Več na: www.rutka.net

21.-30. avgust - MZT MČ vodniški tečaj

Potekal bo v Geršičih v Beli krajini.

Več na: www.rutka.net

10.-11. september 2011 - BOP - Bazoviški orientacijski pohod - RMV Ts-Go

BOP je prvo čezmejno orientacijsko taborniško tekmovanje za PP-je, RR-je in grčce. Na trasi, ki teče med Italijo in Slovenijo, bo veliko zabavnih nalog, vaše orientacijsko znanje pa boste (neposredno pred ROT-om) lahko preizkusili v skupini, sami ali v dvojicah. Prijave potekajo do 29. avgusta, štart pa bo v Bazovici pri Trstu (manj kot 2 km od državne meje s Slovenijo).

Več informacij na www.tabornikirmv.it.

23.-25. september - ROT

Republiško orientacijsko tekmovanje.

DOTIK

SiNi

Vrstice ...

Pišem ti vrstice čiste sreče,
besedice žametno dišeče ...
črke, vejice in pike ...
v nerodne stihe zdaj užete.
Vse to, da ti sporočim ...
le s teboj zares živim.

Nobena ovira ni previsoka (ali pa prenizka). Foto: SiNi - Območni mnogoboj

Štiri mušketirke. Foto: Žan Kuralj - Zaključno tedensko srečanje RSŽ-ml

"Ne me hecaj!" Foto: BiZi - Državni mnogoboj ZTS

zadnja plat
 Pošlji fotografijo na
zadnjaplat@gmail.com

MEGABIVAK! Foto: Rok Franc - Teden športa na Ravnah na Koroškem

Taborniški večer ob ognju. Foto: SiNi - 15-letnica RBS

BAZOVIŠKI ORIENTACIJSKI
POHOD

prvi čezmejni
orientacijski pohod

Bazovica
10. in 11. september 2011

www.tabornikirmv.it

bop.rmve@gmail.com

